

Marija Serifovic, Molitva

Ni oka da sklopim,
postelja prazna tera san,
a ivot se topi
I nestaje brzo, k'o dlanom o dlan.

K'o razum da gubim,
jer stvarnost I ne primećujem,
jo uvek te ljubim,
jo uvek ti slepo verujem.

K'o luda, ne znam kuda,
ljubavi se nove bojim,
a dane, ive rane,
vie ne brojim.

Molitva, kao ar na mojim usnama je,
molitva, mesto rei samo ime tvoje.
(I) Nebo zna, kao ja,
koliko puta sam ponovila,
to nebo zna, ba kao ja,
da je ime tvoje moja jedina
molitva.

Al Bogu ne mogu
lagati sve dok se molim,
a laem ako kaem
da te ne volim